

det vil sige, at der altså i det her forslag ikke ligger en nedsat produktion, sådan som flere henviste til, tværtimod, og det vil sige, at der for arbejdsgiveren er al mulig grund til at antage, at det faktisk har en positiv effekt.

De, der bærer udgiften, er de familier, som lider et tab ved ikke at få den fulde løn i de timer, hvor de ikke arbejder, men i stedet får udbetalt det, der svarer til dagpengene.

Det tab kan man diskutere størrelsen af, og det er jeg villig til at diskutere med Kristeligt Folkeparti, men summa summarum er der altså tale om et forslag, som er fuldstændig udgiftsneutralt for staten, og som ikke koster arbejdsgiverne noget.

Så blev der sagt fra den radikale ordførers side, at det kunne da ikke lade sig gøre, og det blev nærmest lidt latterliggjort: Selvfølgelig kunne man ikke ansætte folk for en time! Nej, det er også derfor, vi i forslaget har lagt meget vægt på, at man netop kan omsætte den time-nedsættelse til en årsnorm i den ansættelse, man ønsker at foretage.

Men når vi lægger så meget vægt på selve genansættelsesaspektet, når vi lægger vægt på, at den arbejdskraft, der forlader arbejdspladsen i nogle timer om ugen, bliver besat med en anden arbejdskraft, så er det, fordi vi kender den virkelighed, der er ude på arbejdsmarkedet: at de børnefamilier, som ønsker at være i kortere tid på arbejdspladsen, ofte oplever, at arbejdsbyrden i stedet bliver væltet over på kollegerne.

Og derfor oplever de selvfølgelig, at det er overordentlig upopulært, hvis de forlader arbejdspladsen for nogle timer, og det er ikke ønskeligt. Det, vi ønsker, er selvfølgelig, at der er nogle andre hænder til at overtage de opgaver. Vi ønsker ikke et øget arbejdstempo for de øvrige ansatte på virksomheden.

Derfor er der forskellige kvaliteter i det her forslag, som jeg ikke synes der er så mange der har lagt mærke til. Og en af dem er, at man sikres en fortsat tilknytning til den konkrete arbejdsplads, og det er vigtigt – det er jo en variant af orlovsordningerne, kan man sige – for en fortsat tilknytning til den konkrete arbejdsplads betyder, at forslaget kan være attraktivt for begge køn. For som det er i øjeblikket, ved vi godt, at der er en meget stor kønsmæssig skævhed med hensyn til, hvem der benytter børnepasningsloven.

Så det er faktisk et meget vigtigt kønspolitisk aspekt, at man sikres en tilknytning til arbejds-

markedet og sikres fortsatte karrieremuligheder og i det hele taget sikres, at man ikke i den grad bliver ladet ude, om jeg så må sige, i det øjeblik man står som småbørnsforældre.

Det er i hvert fald et væsentligt aspekt, men det sikres altså også, at der kommer andre i arbejde i stedet for, således at arbejdsbyrden ikke bare bliver væltet over på andre, som så skal løbe dobbelt så stærkt, og det er særdeles vigtigt. Og endelig sikres det altså, at ordningen ikke er omkostningsfyldt, hverken for erhvervslivet eller for staten som sådan.

Forslaget er i øvrigt heller ikke i modstrid med, at der kan laves andre, begrænsede, aftalebaserede arbejdstidsnedsættelser. Det ligger der ikke i det.

Og det, der er grunden til, at vi overhovedet mener, at det er nødvendigt med en kompensation til de pågældende børnefamilier, er, at vi mener, at levegrundlaget ikke skal nedsættes med de 7/37, som man ifølge forslaget kan få nedsat sin arbejdstid med, og derfor mener vi altså, at den maksimale dagpengesats vil være et håndterligt begreb at arbejde med.

Til sidst vil jeg sige, at vi også opfatter det som vigtigt – det er det sidste element i forslaget – at de ansatte, der på den måde har den nedsatte arbejdstid, i alle måder skal opfattes som fuldtidsansatte, og det vil sige, at de altså ikke må lide tab f.eks. ved fyring eller på anden måde i forhold til den øvrige lovgivning. Og det er selvfølgelig et vigtigt aspekt, for hvis man i den forbindelse opfatter dem som deltidsansatte, er det klart, at den gruppe mennesker bliver stillet anderledes og dårligere i forhold til en lang række lovgivninger.

Så alt i alt er der nogle columbusæg i det her forslag, men vi kan godt se, at det ikke har den vanvittig store opbakning. Vi vil gerne takke både De Kristelige og SF for den principielle tilslutning til tankegangen, men vi kan godt se, at forslaget har nogle år foran sig, før det når så vidt, at det vil blive et alment accepteret forslag.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrland (S):

Jeg lyttede meget til ordføreren for forslagsstillerne, fru Jette Gottlieb, og jeg har jo også læst forslaget, så jeg vil egentlig gerne citere fra det:

»Folketinget opfordrer regeringen til snarest muligt at tage de nødvendige initiativer til at sikre småbørnsfamilierne nedsat arbejdstid.

Forslaget skal indeholde følgende elementer:

... «.